

Riječ urednika

Započela je nova školska godina i mnogo toga opet ide naprijed svojim normalnim uobičajenim tokom. Proljetni i ljetni događaji u našoj domovini bude u nama nadu da smo sve bliže, štoviše - nadajmo se - vrlo blizu, danu potpune slobode i mira u našoj domovini i na širim prostorima ovog dijela Europe.

Neki katehetski i religijskopedagoški događaji, kao npr. navještaj pripreme obnovljenog Općeg katehetskog direktorija, uvođenje vjeronauka u naše škole prije par godina, ovogodišnja odluka nadležnog ministarstva o uvođenju novog predmeta *etike* te najnovija traženja u svezi s ustrojem Katehetskog vijeća u okviru Hrvatske biskupske konferencije, kao i određene, ponekad gotovo stidljive, polemike i odjeci u pismima čitatelja naših crkvenih i neckrvenih novina i časopisa, trebali bi biti odlučujući poticaj za pristup stvaranju novog, suvremenog i *prvog* stvarnog Hrvatskog katehetskog direktorija s konkretnim smjericama za rad i djelovanje u novim društveno-političkim, ali isto tako, ako ne i više, i u novim crkvenim prilikama.

Imajući u vidu konkretne prilike na ovim našim prostorima, za crkvenu zajednicu postavlja se pitanje razmišljanja o što djelotvornijem i plodonosnijem organiziranju cjelokupnog crkvenog života, a ovdje svakako treba spomenuti specifične katehetske i religijskopedagoške zadatke. Na početku nove školske godine treba vidjeti ne postoji li mogućnost, ako je već nismo iskoristili, da se i kod nas upravo na početku nove školske godine organizira svečano slavljenje *katehetske nedjelje* ili barem *katehetskog dana* u tjednu. To bi bio trenutak u kojem će se, okupljenu crkvenu zajednicu upoznati s ovogodišnjim vjeroučiteljima i katehistima koji će djelovati u okviru te zajednice, bilo kao župni katehete bilo kao vjeroučitelji u školi, bez obzira stanuju li na području te iste župne zajednice ili ne. Bilo bi stoga zanimljivo čuti iskustva župnika i drugih pastoralnih radnika koji već prakticiraju određene susrete ili neki drugi oblik organiziranog rada s vjeroučiteljima koji djeluju na području neke župe, dekanata, grada, biskupije... Isto je tako potrebno da svi, crkveni pastiri - prije svega biskupi - te ostali pastoralni djelatnici - župnici, vjeroučiteljice i vjeroučitelji laici kao i svi ostali zainteresirani vjernici, zajedničkim naporima porade na što jasnijem definiranju i razlučivanju vjeronauka u školi i župne kateheze.

I u ovom broju "Kateheze" možete čitati zanimljive članke koji će Vam pomoći u boljem obavljanju Vaše složene i odgovorne zadaće učitelja u vjeri. Marko Pranjić nastavlja svojim proučavanjem religijske pedagogije usredotočivši se ovaj put na pedagoški vid proučavanog problema pa s time u svezi posebnu pažnju posvećuje ulozi i mjestu odgajnika u odgojnom procesu. Članak Vine Mihaljevića upućuje nas na drugu, isto tako vrlo aktualnu temu. Autor nastoji ukazati na ulogu i mjesto crkvene zajednice s obzirom na komunikaciju općenito s posebnim osvrtom na razna sredstva priopćivanja. Ta su sredstva od trenutka njihova iznašaća i početka masovnijeg korištenja postala neka vrsta kamena spoticanja, ali i poticaj za ispit savjesti crkvene zajednice. Autor ukazuje na postupke crkvenog učiteljstva koje se je kretalo od početnog nesnalaznja i stanovitih osuda do traženja što cjelovitijeg uvida u njihovo cjelovito djelovanje i ukazivanja na nužnost njihova prihvaćanja i korištenja. Ta su sredstva danas dio našega života pa neće biti na odmet da pročitamo i članak Valentine Mandarić, koja ta sredstva proučava s posebnim osvrtom na njihovu ulogu u procesu navještaja vjere. Doista, umjesto da od tih sredstava zaziremo ili ih osuđujemo ili, što bi bilo još gore, da budemo za njih nezainteresirani ili, što je opet negativno, da budemo njihovi puki korisnici, trebamo nastojati ta sredstva što bolje upoznati kako bismo ih mogli što korisnije i što češće rabiti u svom evangelizacijskom djelovanju.

Ana Thea Filipović u ovom broju završava svoj prikaz načela korelacije i predstavljanje odgovarajućeg dokumenta Njemačke biskupske konferencije s time u svezi. Te nam misli mogu biti dragocjen putokaz bilo kada je riječ o konkretnom organiziranju i ostvarivanju vjeronauka u školi u našim prilikama, bilo kada je riječ o primjeni suvremenih pedagoških načela i metoda u našem odgojno-pastoralnom djelovanju. Stari su već davno rekli da je povijest učiteljica života, a na našim se prostorima to neprekidno, pa i u naše dane, potvrđuje. Stoga neće biti na odmet da pročitamo prilog Mije Korade, koji nam govori o povijesti laičkog apostolata u Hrvata, nastojeći osvijetliti neke, dosad još nedovoljno proučene vidove postojanja i organiziranja bratovština kršćanskog nauka u našem narodu. Katekizam kao vjeronaučni priručnik, pomagalo, nastavno sredstvo, smjerkaz, mjerodavni i jasni sažeti prikaz našeg vjerovanja, još je uvijek u središtu naših nastojanja na posredovanju našeg vjerskog iskustva i nauka. Stoga će biti višestruko zanimljivo proučiti teze i načela što ih je, na temelju proučavanja suvremenih katehetskih dokumenata, sastavio Josip Jakšić, zagrebački župnik koji je 4. svibnja o. g. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu uspješno doktorirao obranivši disertaciju pod naslovom *Lik Isusa Krista u našim novijim katekizmima od 1969. do 1979. godine*. Autoru, koji nije nepoznat našim čitateljima, srdačno čestitam i nadam se da će odsada biti još prisutniji na stranicama našeg časopisa.

Kao što je to već postao običaj, završne stranice pružaju Vam uvid u noviju katehetsku, religijskopedagošku i srodnu literaturu. Skrećem Vam pozornost i na rubriku "Uredništvo je primilo" gdje ćete se moći upoznati s najnovijom pastoralno-katehetskom produkcijom domaće proizvodnje, kao i s izdanjima malog ali vrlo marnog i plodnog izdavača pedagoške literature, zagrebačke kuće "Educa".

U očekivanju Vaših što brojnijih pisama, reakcija i prijedloga ugodno i plodonosno čitanje želi Vam Vaš

Urednik